

Udgiften til den statslige administration af de i lovforslaget indeholdte elementer kan afholdes inden for de årlige bevillinger.

Lovforslaget medfører således ikke øgede statslige udgifter.

Kommunale udgifter

Med lovforslaget får miljø- og energiministeren hjemmel til at forpligte kommunerne til i kommuneplanen at udpege og træffe beslutning om de i den pågældende kommune beliggende bevaringsværdige bygninger. Hjemlen agtes alene anvendt i forhold til de kommuner, for hvilke der er udarbejdet et kommuneatlas.

Kommuneatlæssene rummer foruden en kortlægning af 20-30 by- og kulturmiljøer i den enkelte kommune tillige en kortlægning af alle bygninger opført tidligere end 1940. Denne kortlægning, som er udarbejdet i tæt samarbejde med de enkelte kommuner, vil umiddelbart kunne lægges til grund for en kommunal beslutning om, hvilke bygninger i kommunen, der skal »døbes« som »bevaringsværdige«. Skov- og Naturstyrelsen har pr. 1. januar 2001 udarbejdet kommuneatlas for 60 kommuner og i forbindelse hermed kortlagt i størrelsesordenen 350.000 bygninger, hvoraf små 100.000 vurderes at være bevaringsværdige.

Ved udpegning af en bygning som bevaringsværdig i kommuneplanen forpligtes kommunen alene til at annoncere en eventuel tilladelse til nedrivning af denne. Antallet af nedrivningstilladelser skønnes at være ikke mere end 100 om året svarende til en samlet udgift på mellem 200.000 og 400.000 kroner årligt.

Med lovforslaget får miljø- og energiministeren endvidere hjemmel til at udpege bygninger som bevaringsværdige med retsvirkninger enten som udpeget i kommuneplanen eller som omfattet af en bevarende lokalplan. Den enkelte kommunalbestyrelse kan imidlertid ifølge lovforslaget til hver en tid ophæve ministerens beslutning.

Det vurderes, at miljø- og energiministeren vil anvende muligheden for at udpege en bygning som bevaringsværdig med retsvirkninger som udpeget i kommuneplanen op til 50 gange årligt og muligheden for at udpege en bygning som bevaringsværdig med retsvirkninger som omfattet af en bevarende lokalplan op til 10 gange årligt. Hertil kommer et antal tidligere fredede, bevaringsværdige bygninger. Det er Skov- og Naturstyrelsens vurdering, at dette antal ikke vil overstige 30 årligt.

Ved en udpegning af en bygning som bevaringsværdig i kommuneplanen forpligtes kommunen alene til at annoncere en eventuel tilladelse til nedrivning af

denne. Antallet af nedrivningstilladelser skønnes at være ikke mere end 5 om året svarende til en samlet udgift på mellem 10.000 og 20.000 kroner årligt. En bygning som er udpeget via en lokalplan, indebærer normalt kommunal tilladelse til ændringer af "det ydre". Et tilladelseskrævende byggearbejde hvert 5. år på hver af de skønnede 40 bygninger giver 8 tilladelsessager årligt svarende til 80.000 kroner. I alt 100.000 kroner. Muligheden for kommunal overtagelse skønnes ikke at blive aktuel.

Videre forpligtes kommunerne med lovforslaget til at sende deres strategi for kommuneplanlægningen, de kommune- og lokalplanforslag, der berører rådernes interesser, samt ansøgninger om dispensationer fra lokalplaner, som efter kommunalbestyrelsens vurdering berører rådernes interesser, til de regionale faglige kulturmiljøråd.

Fremsendelsen heraf vurderes ikke at medføre udgifter for kommunerne.

De samlede kommunale udgifter kan på denne baggrund fastsættes til højst 500.000 kroner årligt. Beløbet vil blive afholdt inden for den andel på 3 millioner kroner af tilskudsmidlerne på bygningsbevaringsområdet, der - som i ministerens brev af 11. februar 1998 til Folketingets miljø- og planlægningsudvalg om principperne for anvendelsen af de statslige støtte midler - er afsat til de bevaringsværdige bygninger.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen erhvervsøkonomiske konsekvenser.

5. Miljømæssige konsekvenser

De miljømæssige konsekvenser af lovforslaget vurderes positivt.

Med lovforslaget styrkes den lange tradition for fredning og beskyttelse af ikke blot vore byer og bygninger, men også vore fortidsminder, vores natur og landskaber eller det, vi sammenfatter i begrebet den faste kulturarv, kulturmiljøet.

Tyngden i lovforslaget ligger på dels beskyttelsen af den del af kulturmiljøet, der først og fremmest har lokal eller regional betydning, dels på en styrkelse af den lokalt baserede debat herom. Lovforslagets miljømæssige betydning vil således sætte sig bredt igennem i form af ikke alene en bedre beskyttelse af den mindre »elitære« del af kulturmiljøet, men også gennem en inddragelse af en større del af befolkningen i det lokalt baserede arbejde hermed.

6. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.